

اثر کلردار کردن سطح بر کاهش اصطکاک تیغه های برف پاک کن لاستیکی

Effect of Surface Chlorination on Friction Reduction in
Rubber Wiper Blades

طلعت خلخالی زاویه^{*} ، داود امیری، همایون حسین خانلی

تهران، پژوهشگاه صنعت نفت، پژوهشکارهای علوم و تکنولوژی پلیمر، صندوق پستی ۱۸۷۴۵/۴۱۶۳

دریافت: ۸۴/۵/۲۵ پذیرش: ۸۵/۳/۱۷

چکیده

در این پژوهش، روش کلردار کردن و اثر عمل آوری سطح بر ضریب اصطکاک و خواص آمیزه مناسب در ساخت تیغه های برف پاک کن لاستیکی با مقاومت اوزونی زیاد بررسی شده است. نتایج نشان می دهد که کلردار کردن سطح لاستیک ضریب اصطکاک آن را کاهش می دهد. با تغییر غلظت و زمان کلردار کردن، کنترل عمق لایه کلردار شده و ضریب اصطکاک قطعه لاستیکی در محدوده مورد نظر امکان پذیر است.

واژه های کلیدی

تیغه برف پاک کن، عمل آوری سطح،
کلردار کردن،
لاستیک طبیعی، لاستیک کلروپرن

مقدمه

قابلیت تیغه در تطابق با سطح شیشه و اصطکاک شیشه و لاستیک نیز اهمیت خاصی دارد. به طوری که اصطکاک زیاد لاستیک با سطح شیشه به ویژه در بارانهای سبک، اصواتی با بسامد زیاد ایجاد می کند. اصطکاک زیاد موجب رفتار لغزشی - چسبندگی بر سطح

تیغه برف پاک کن از قطعات لاستیکی حساس در خودرو است که ضمن برخورداری از دوام و پایداری مناسب در برابر عوامل جوی، باید قابلیت جاروب مناسبی در تمام شرایط آب و هوایی داشته باشد و حین کار کردن قادر آولدگی صوتی باشد. تیزی لبه های برف پاک کن،

Key Words

wiper blade, surface treatment,
chlorination,
natural rubber, chloroprene rubber

پاک کن نیز برای ایجاد خواص سطحی ویژه مثل کاهش چسبندگی، اصطکاک و سایش از روشهای عمل آوری سطح متفاوتی استفاده می شود. برای حرکت هموار و یکنواخت تیغه برف پاک کن و ایجاد قابلیت مناسب جاروب کنندگی آن اصلاح مقاومت اصطکاکی سطح تیغه ضروری است. پس از وولکانش، ضربه اصطکاک برف پاک کن (m) عددی بین ۱ تا ۳ است، در این حالت به علت بزرگی بار لازم برای حرکت موتور برف پاک کن حرکت تیغه با ارتعاش همراه است. هالوژن دار کردن کنترل ضربه اصطکاک را در محدوده $1 < m$ امکان پذیر می کند [۳]. گاهی برای کاهش بیشتر اصطکاک، پس از هالوژن دار کردن لایه ای از روان کننده ای جامد مانند گرافیت یا مولبیدیم دی سولفید بر سطح اعمال می شود. البته، باید توجه داشت که کاهش بیش از حد ضربه اصطکاک موجب تقلیل قدرت جاروب کنندگی تیغه و بر جای ماندن فیلمی از آب روی شیشه می شود. مهمترین روش هالوژن دار کردن تیغه های برف پاک کن، کلردار کردن است. روشهای مختلفی برای کلردار کردن وجود دارد [۷-۹]. در این روشهای هالوژن دار کردن از گاز کلر، کلر محلول در حلال یا از برخی مواد شیمیایی دیگر مثل سدیم هیپوکلریت، کلریدریک اسید یا تری کلروایزو سیانوریک اسید استفاده می شود [۸]. نتایج این روشهای از نظر کاهش ضربه اصطکاک سطح نسبت به مقدار کلر اضافه شده مشابه است [۶].

در این پژوهش، اثر کلردار کردن آمیزه لاستیک طبیعی و کلروپرن با نسبت $70/30$ بر خواص محصول نهایی در کارامدی آن به عنوان تیغه برف پاکن بررسی شده است.

تجربی

مواد

در این پژوهش، از لاستیک طبیعی (NR) نوع RSS1 محصول کشور مالزی، لاستیک پلی کلروپرن (CR) نوع CR-۱۱۰ محصول شرکت Bayer، محلول سدیم هیپوکلریت ۱۰ درصد محصول Panreac و کلریدریک اسید ۳۶/۵ درصد محصول BDH استفاده شد.

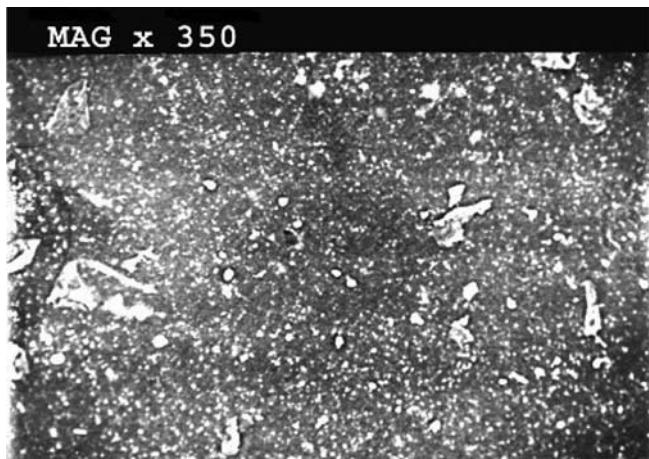
دستگاهها

اختلاط آمیزه در دستگاه بنبوری مدل Kobe-Farrel با ظرفیت $7L$ انجام شد. طیفهای WDX (wavelength dispersive X-ray analysis) به روش تجزیه پرتو X با طول موج پاشنده، تصاویر SEM با میکروسکوپ الکترون پویی 360° Steroscan ساخت Cambridge و مقاومت

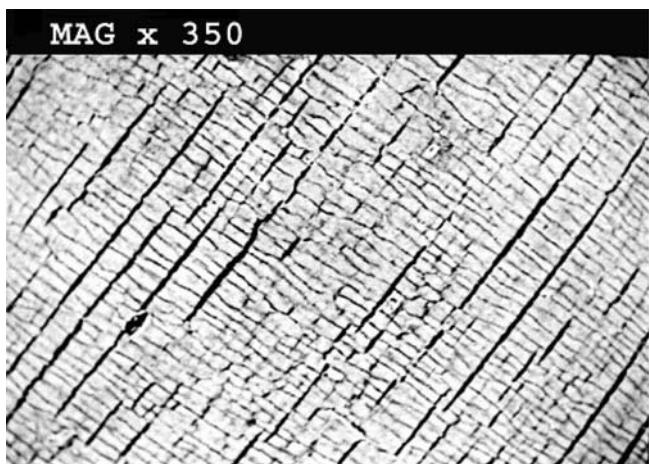
شیشه و کاهش کیفیت کارایی قطعه برف پاک کن می شود [۱-۳]. از آنجا که تیغه های برف پاک کن در معرض دماهای نسبتاً زیاد، اکسیژن، اوزون و تابش پرتو فرابنفش قرار می گیرند، باید مقاومت مناسبی داشته باشند. لبه تیغه باید بدون دندانه و برآمدگی بوده، زاویه تماس آن با شیشه حدود 45° باشد. مقاومت اصطکاکی و سایش تیغه پس از برش و پرداخت نهایی نیز اهمیت خاصی دارد [۴].
کشسانی تیغه باید در دماهای کم حفظ شده، مقاومت سایشی آن پس از انجام عملیات سطحی (نظیر هالوژن دار کردن) به منظور کاهش اصطکاک افزایش یابد.

ممولاً لاستیک طبیعی (NR) بهترین ماده موجود برای ساخت تیغه برف پاک کن است. زیرا، خواص دینامیکی و مکانیکی عالی این نوع لاستیک در دماهای کم و زیاد به خوبی حفظ شده، به آسانی می توان سطح آن را برای کاهش اصطکاک و افزایش مقاومت سایشی هالوژن دار کرد. اما، تیغه های ساخته شده از لاستیک طبیعی به تهایی مانایی فشاری کمی داشته، پس از شبکه ای شدن به پخت ادامه داده، شکننده می شوند. این پدیده به سایش غیر یکنواخت تیغه برف پاک کن و کاهش کیفیت آن منجر می شود [۴]. افزون بر این، لاستیک طبیعی مقاومت اوزونی کمی دارد.

برای افزایش مقاومت اوزونی از مخلوط لاستیک طبیعی و لاستیک کلروپرن (CR) استفاده می شود. مخلوط لاستیک طبیعی با لاستیک استیرن - بوتادی ان (SBR) نیز به منظور افزایش مقاومت سایشی بکار رفته است [۴]. استفاده از لاستیک EPDM (تریلیمر اتیلن - پروپیلن با مونومری ان) با درصد کم مونومری ان با وجود مقاومت ذاتی در برابر گرما، نور، اکسیژن و اوزون به دلیل مسائلی از قبیل عدم امکان هالوژن دار کردن آسان سطح و خواص فیزیکی - مکانیکی کمتر آن نسبت به لاستیک طبیعی بسیار محدود است. این مشکل تا حدودی با افزودن پرکننده هایی چون گرافیت برای کاهش اصطکاک برطرف شده است [۵,۶]. برای ایجاد خواص سطحی ویژه در لاستیکهای پخت شده گوگردی، عملیات سطحی متفاوتی انجام می شود. این عملیات به منظور کاهش اصطکاک، سایش، لغزش و چسبندگی و افزایش مقاومت شیمیایی در برابر روغن، شرایط آب و هوایی، نفوذ گازها و بیشتر کردن قابلیت ترشوندگی و دفع آب، به دو روش فیزیکی و شیمیایی انجام می شوند. روشهای فیزیکی شامل رنگ کردن، پوشش دهی، لایه گذاری، افزودن روان کننده ها، رزینها و الیاف است. روشهای شیمیایی شامل عمل آوری لاستیک با مواد مختلف مثل اسیدها، بازها و هالوژنهاست. به تازگی در این نوع عملیات از منابع پرانرژی مثل تابش الکترونی، فرابنفش و پلاسمای نیز استفاده شده است [۵]. در تیغه های برف

(الف)

(ب)

شکل ۱ تصویر SEM سطح نمونه لاستیک طبیعی با بزرگنمایی ۳۵۰: (الف) قبل از کلردار کردن و (ب) پس از کلردار کردن.

سطح، در نهایت موجب کاهش اصطکاک سطوح می شود. شکل ۱ (الف) و (ب) سطح نمونه NR را قبل و پس از ۵ min کلردار کردن نشان می دهد. سطح نمونه NR/CR پس از ۵ min کلردار کردن نیز در شکل ۲ نشان داده شده است. مقایسه سطوح دو نمونه در زمان و غلظت کلردار کردن یکسان نشان می دهد که اثر کلردار کردن بر آمیزه NR/CR بسیار

خستگی نمونه ها با دستگاه Flex-Cracking نوع DEMATTIA ساخت Toyoseiki Seisaku SHO Ltd با تعداد دور ۱۳۰ cpm بررسی شد. همچنین، ضریب اصطکاک دینامیک نمونه ها با استفاده از دستگاه Ogava Seeiki TR ساخت شرکت Plane Surface Friction معین شد.

روشها

عمل آوری سطح

عمل آوری سطح تیغه برف پاک کن به روش کلردار کردن تر در محلول سدیم هیپوکلریت دارای ۰۳ درصد وزنی کلر آزاد انجام شد. نمونه های ورقه ای تهیه شده از آمیزه برف پاک کن در حمام کلردار کردن غوطه ور شدند، پس از زمان مورد نظر از حمام خارج، با محلول آمونیاک خنثی و پس از شستشو با آب مقطر در مجاورت هوای خشک شدند. این عملیات روی هر دو نوع ورقه تهیه شده از NR خالص و NR/CR با نسبت ۷۰/۳۰ انجام شد. اثر زمان کلردار کردن با تغییر مدت قرار گرفتن ورقه های در حمام کلردار کردن به مدت ۵، ۱۵، ۲۵ و ۶۰ min بررسی شد.

نتایج و بحث

جدول ۱ خواص فیزیکی و مکانیکی آمیزه برف پاک کن NR/CR با نسبت ۷۰/۳۰ را نشان می دهد. مقاومت خستگی آمیزه برف پاک کن مطابق با روش استاندارد ASTM D ۸۱۳ تا رسیدن به پارگی کامل بررسی شد. طراحی آمیزه طوری انجام شد که آمیزه مقاومت اوزونی مناسبی مطابق استاندارد ۵۱۸ FMD در ۷۲ h و غلظت حجمی اوزون (۵۰ pphm) داشته باشد.

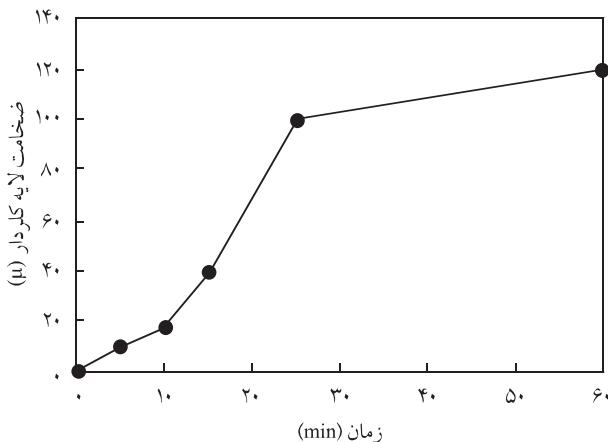
مطالعات شکل شناسی

مطالعه سطح نمونه های کلردار شده لاستیک طبیعی به تنایی و آمیزه آن با CR با نسبت ۷۰/۳۰ به وسیله SEM نشان می دهد که فعل و افعالات شیمیایی سبب ترک خوردن سطح شده و در نتیجه سخت و ناهموار شدن

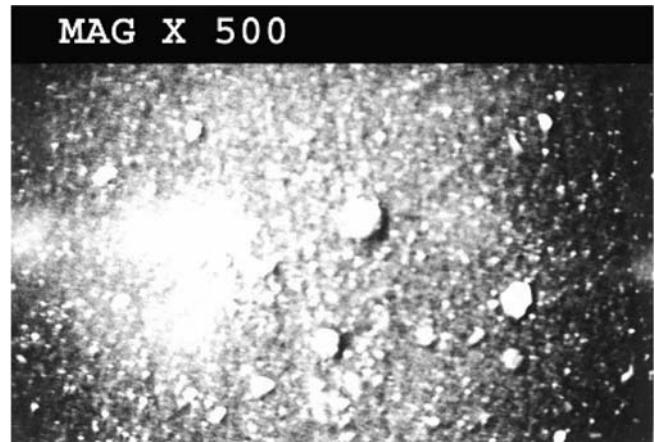
جدول ۱ خواص فیزیکی و مکانیکی آمیزه برف پاک کن NR/CR با نسبت ۷۰/۳۰.

استحکام کششی (kg/cm ²)			استحکام کششی تا پارگی (kg/cm ²)	ازدیاد طول تا پارگی (%)	سختی (IRHD)	درصد مانایی فشاری (۷۰°C و ۲۲ h)	استحکام پارگی (kg/cm ²)
ازدیاد طول درصد ۱۰۰	ازدیاد طول درصد ۲۰۰	ازدیاد طول درصد ۳۰۰					
۱۸ (۰/۱۴)	۴۰ (۴/۶۳)	۶۶ (۳/۷)	۱۲۹ (۱۰/۹)	۵۲۲ (۱۳/۵۳)	۵۹ (۰/۲۸)	۳۳ (۰/۱۴)	۸۳ (۳/۵۹)*

* اعداد داخل پرانتز مقدار اتحاد داده ها را نشان می دهد.

شکل ۴ تغییرات ضخامت لایه کلردار شده بر حسب زمان کلردار کردن در نمونه NR/CR با نسبت $70/30$.

شکل ۲ تصویر SEM سطح نمونه NR/CR پس از ۵ min کلردار کردن با بزرگنمایی ۵۰۰.

تعیین مقدار کلرپیوند خورده به سطح در اثر کلردار کردن

برای تعیین درصد کلر موجود در سطح یا کلرپیوندی به سطح از روش WDX استفاده شد. در این روش شدت نسبی پیکهای ناشی از عنصر کلر برای زمانهای کلردار کردن $5, 10, 15, 25$ و 60 min مورد بررسی قرار گرفت. از ارتفاع پیکهای مقدار نسبی کلر در سطح معین شد. نمونه شاهد نمونه ای از آمیزه NR/CR بدون عمل آوری سطح است که کلر موجود در آن مطابق روش استاندارد IR ۲۴۴ مقدار $6/8$ درصد وزنی معین شد. در شکل ۵ طیف WDX حاصل نشان داده شده است.

در این طیف محور افقی نشانگر زاویه چرخش بلور آشکارساز کلر (θ) و محور عمودی شدت فوتون است. همچنین، R به معنای نمونه شاهد یا مرجع و اعداد درج شده روی پیکهای نمایشگر زمان کلردار کردن است. از این طیف درصد کلر موجود در سطح نمونه ها بر حسب زمان کلردار کردن محاسبه شد. با توجه به مشخص بودن حجم نمونه های تابش شده و چگالی نمونه ها، وزن نمونه های تابش شده معین و از مقایسه ارتفاع پیکها با نمونه شاهد (با درصد کلر معین)، درصد کلر محاسبه شد. نمودار تغییر درصد کلر محاسبه شده در سطح نمونه ها با زمان کلردار کردن در شکل ۶ آمده است.

اثر کلردار کردن بر اصطکاک

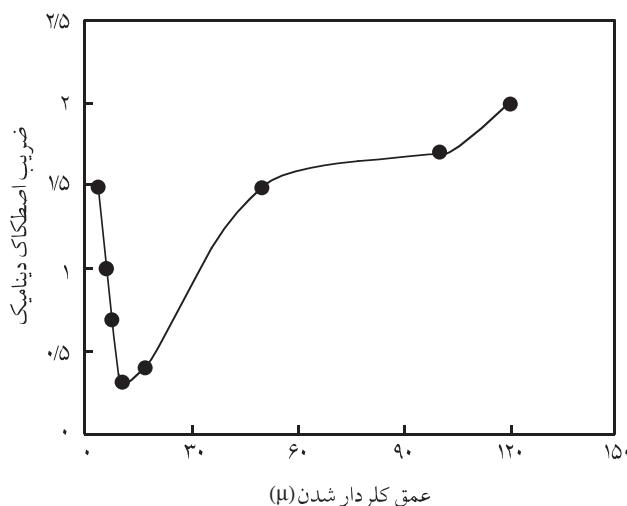
پس از تعیین درصد کلر و عمق لایه کلردار شده، اثر عمق لایه کلردار شده بر اصطکاک سطح نمونه بررسی شد. در این آزمون ضربی اصطکاک دینامیک حرکت نمونه ها تحت بار 200 g بر مسیر شیشه ای با سرعت ثابت 100 mm/min انجام گرفت. نتایج حاصل که در شکل ۷ آمده است تغییرات ضربی اصطکاک نمونه ها را با عمق لایه کلردار شده

کمتر از نمونه NR است، که این امر بی شک به دلیل وجود پیوندهای سیرنشده کمتر در نمونه NR/CR است. شکل ۳ ضخامت لایه کلردار شده نمونه NR/CR با نسبت $70/30$ را پس از ۵ min کلردار کردن نشان می دهد. لایه کلردار شده به صورت نواری سفید رنگ در سمت راست تصویر از بالا به پایین مشاهده می شود.

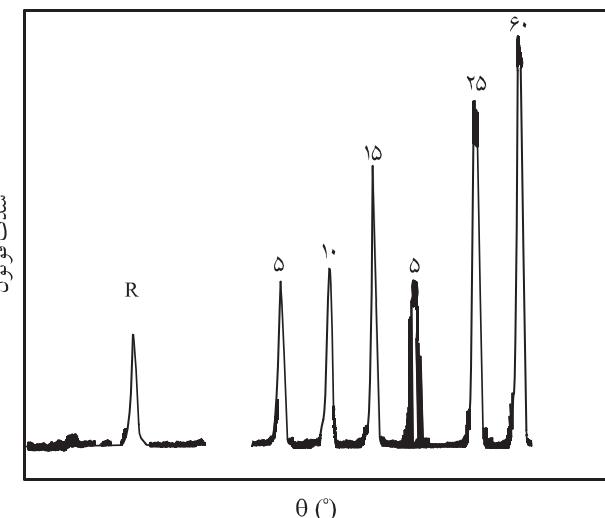
بررسی تصاویر SEM نمونه های کلردار کردن در زمانهای کلردار کردن $5, 10, 15, 25$ و 60 min می نشان می دهد که با افزایش زمان کلردار کردن عمق لایه کلردار بیشتر می شود، چنان که عمق آن از $10 \mu\text{m}$ در زمان کلردار کردن 5 min به $100 \mu\text{m}$ در 25 min می رسد و ادامه کلردار کردن به عمیق تر شدن ترکهای سطحی و تخریب سطح تیغه لاستیکی منجر می شود. اثر زمان کلردار کردن بر عمق لایه کلردار نمونه های NR/CR در شکل ۴ نشان داده شده است.

شکل ۳ تصویر SEM ضخامت لایه کلردار شده در نمونه NR/CR با نسبت $70/30$ پس از ۵ min کلردار کردن (نمای جانبی).

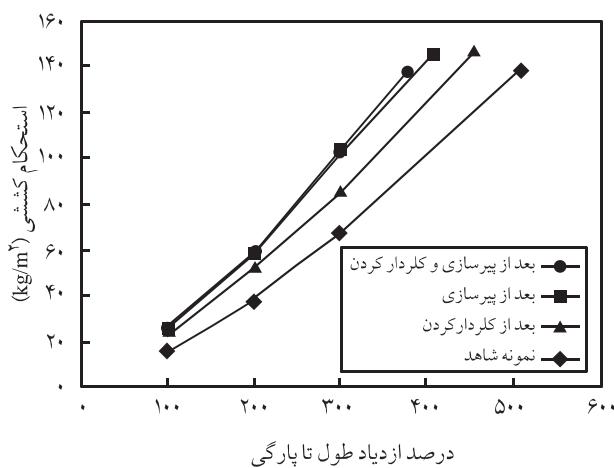
شکل ۷ تغییر ضریب اصطکاک بر حسب عمق لایه کلردار شده در آمیزه .NR/CR

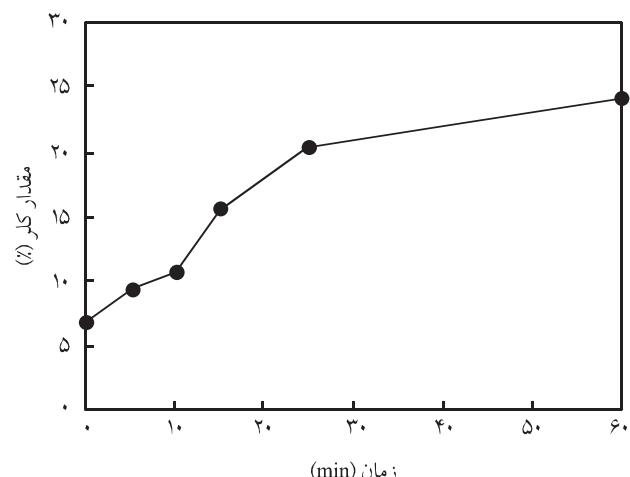
شکل ۵ طیف WDX آمیزه .NR/CR

اثر کلردار کردن بر خواص کششی و خستگی
شکلهای ۸ و ۹ به ترتیب اثر کلردار کردن بر خواص کششی و خستگی آمیزه NR/CR را پس از ۵ min کلردار کردن نشان می دهند.
بر اساس شکل ۸ با کلردار کردن نمونه ها استحکام کششی به دلیل سخت تر شدن نمونه ها افزایش و درصد ازدیاد طول آنها کاهش می یابد.
انجام پیرسازی گرمایی نمونه ها به مدت ۱۰۰ h در ۷۰°C نیز موجب افزایش استحکام کششی و کاهش درصد ازدیاد طول تا پارگی می شود.
نتایج انعکاس یافته در شکل ۹ نشان می دهد که کلردار کردن به دلیل ایجاد ترکهای سطحی، مثل آنچه که در شکل ۱ (الف) مشاهده می شود، موجب کاهش مقاومت خستگی و افزایش طول ترک در نمونه ها می شود.

نشان می دهد. همان طور که مشاهده می شود با افزایش عمق لایه کلردار کردن تا ۱۰ μ ضریب اصطکاک کاهش یافته، پس از آن مجدد افزایش می یابد. این پدیده به تغییر سختی و ناهمواری سطح نسبت داده می شود [۱۰، ۱۱]. یعنی کلردار کردن تا عمق ۱۰ μ، موجب سخت شدن سطح تیغه لاستیکی و کاهش سطح تماس آن بر اثر ایجاد ترکها، کاهش چسبندگی تیغه به سطح شیشه و در نتیجه کاهش اصطکاک بین آن دو می شود. ولی، پس از آن به دلیل ناهموار شدن شدیدتر سطح تیغه بر اثر افزایش عمق ترکها و ایجاد تغییر شکلهای میکروسکوپی در سطح لاستیک مقدار اصطکاک بین دو سطح افزایش می یابد [۱۰، ۱۱]. بنابراین، زمان ۵ min (عمق کلردار کردن ۱۰ μ) به عنوان زمان بهینه کلردار کردن انتخاب شد.

شکل ۸ تغییر خواص کششی پس از کلردار کردن در آمیزه .NR/CR

شکل ۶ تغییر درصد کلر سطح با زمان کلردار کردن در آمیزه .NR/CR

شده به سطح نمونه NR به دلیل درصد بیشتر پیوندهای سیرنشده بسیار بیشتر از مقدار آن برای نمونه NR/CR است.

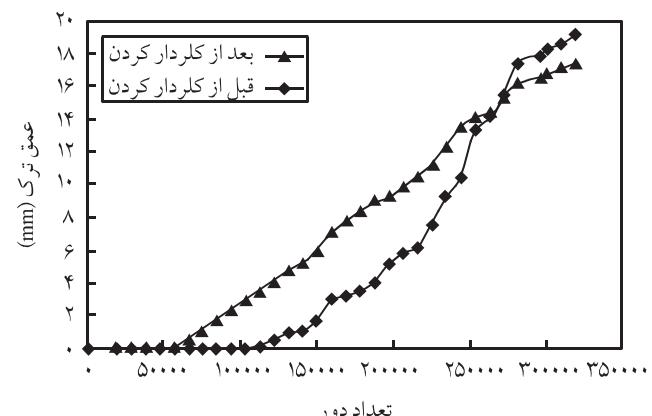
- کلردار کردن تر با محلول سدیم هیپوکلریت منجر به سخت و ناهموار شدن سطح نمونه های آمیزه NR/CR می شود و از این راه اصطکاک کاهش می یابد.

- افزایش زمان کلردار کردن، عمق لایه کلردار شده را افزایش می دهد و در نهایت منجر به تخریب سطح می شود.

- کلردار کردن سطح درصد از دیاد طول تا پارگی را کاهش، مدول و استحکام کششی را افزایش می دهد.

- کلردار کردن مقاومت خستگی نمونه را به دلیل ایجاد ترکهای سطحی در مقیاس میکرون کاهش می دهد.

- کلردار کردن سطح آمیزه های NR/CR تا زمان کلردار کردن 5 min (عمق کلردار کردن ۱۰) ضریب اصطکاک سطح لاستیک را به دلیل کاهش چسبندگی کاهش می دهد، پس از آن به دلیل افزایش ناهمواری سطح ضریب اصطکاک زیاد می شود.

شکل ۹ تغییرات خستگی آمیزه NR/CR پس از کلردار کردن.

نتیجه گیری

- مقایسه کلردار کردن آمیزه NR با آمیزه NR/CR (با نسبت ۷۰/۳۰) در زمان و غلظت کلردار کردن یکسان نشان می دهد که مقدار کلر اضافه

مراجع

1. Persson B.N.J., Sliding Friction, *Surface Sci. Rep.*, **33**, 83-119, 1999.
2. Uchiyama Y., Fundamentals of Rubber Friction-slip and Non Slip Properties, *Int. Polym. Sci. Technol.*, **25**, 48-51, 1998.
3. Chang S.C. and Lin H.P., Chaos Attitude Motion and Chaos Control in an Automotive Wiper System, *J. Solid Struct.*, **41**, 3491-3504, 20004.
4. Kogure Y., Improvement of Surface Condition and Properties of Vulcanized Rubber, *Int. Polym. Sci. Technol.*, **20**, 1-7, 1993.
5. Theodore A.N., Samus M.A. and Killgoar P.C., Environmentally Durable Elastomer Materials for Windshield Wiper, *Ind. Eng. Chem. Res.*, **31**, 2759-2764, 1992.
6. Majumder P.S. and Bhowmick A.K., Friction Behavior of Electron Beam Modified Ethylene-Propylene Diene Monomer Rubber Surface, *Wear*, **221**, 15-23, 1998.
7. Exstrand C.W. and Gent A.N., Contact Angle and Spectroscopic Studies of Chlorinated and Unchlorinated Natural Rubber Surfaces, *Rubber Chem. Technol.*, **61**, 688-697, 1988.
8. Martinez J.M., Fernandez J.C., Huerta F. and OrGiles-Barcelo A.C., Effect of Different Surface Modifications on the Adhesion of Vulcanized SBR, *Rubber Chem. Technol.*, **64**, 510-520, 1991.
9. Eskina M.V., Khachaturaov A.S., Krentsel L.B. and Litmanovich A.D., On the Structure of Chlorinated NR: ^1H - and ^{13}C -NMR Data, *Eur. Polym. J.*, **26**, 181-188, 1990.
10. Persson. B.N.J., On Theory of Rubber Friction, *Surface Sci.*, **401**, 445-454, 1998.
11. Wade N., Inoue A., Kurita Y., Nakajima M., Nojima Y., Okubo K., Kawasaki I. and Jonen H., Study of the Friction Behavior and Friction Test Methods of Rubber Specimens, *Nippon Gomu Kyokaishi*, 430, 1996.